INCURSIUNI ÎN CAMPIONATELE DIN EUROPA

IUGOSLAVIA:

Fantastica serie a lui Dinamo Zagreb

La începutul campionatului, majoritatea spectatorilor și specialiștilor au fost de părere că întrecerea va sta sub semnul unei lupte între cei patru „ași" : **Steaua roșie Belgrad, campioana** de anul trecut, **Partizan Belgrad, Dinamo Zagreb și Hajduk Split.** Dar n-a fost așa. Doar **Dinamo Zagreb,** care a dominat autoritar întreg turul, și **Steaua roșie,** revenită în finalul lui, și-au susținut pretențiile. **Partizan Belgrad** trece printr-o criză de schimbare a generației, iar **Hajduk Split** nu-și regăsește cadența.

În fruntea clasamentului s-a instalat DINAMO (antrenată de tandemul **Horvat—Jerkovici),** cu 27 de puncte din 34 posibile, adică peste 79%. Dar, ceea ce a uimit, pur și simplu, a fost seria sa fantastică de 21 de puncte din 12 meciuri fără a cunoaște înfrîngerea (!) din etapa a V-a. Au învins de patru ori consecutiv (!) în deplasare, realizînd un golaveraj de 14—8 ! Pe teren propriu, Dinamo nu a fost învins de 28 de luni ! Astăzi, această echipă joacă la fel de bine acasă ca și în deplasare. Antrenorul ei, **Horvat,** el însuși un om liniștit, blajin (**Jerkovici** este director tehnic) a adus echipei liniștea și încrederea în forțele proprii.

Locul 2, la cinci puncte diferență, a revenit campioanei de anul trecut, STEAUA ROȘIE. O nesiguranță în joc a caracterizat această tînără echipă la începutul campionatului. Deși în pregătiri a mers, echipa condusă de **Giaici** a pierdut cîteva meciuri la început și aceasta a însemnat mult în balanța turului. Echipa „alb-roșilor" este un reprezentant tipic al așa-numitului „fotbal industrial". Datorită antrenorului său, **Milianici,** Steaua roșie a reușit să introducă în fotbalul iugoslav concepția contemporană despre fotbal, maniera de joc și metodele aplicate și verificate de marile cluburi (Milano, Manchester, Madrid sau Glasgow). Continua mișcare pe teren, 8 înainte — 8 înapoi, caracterizează jocul acestui „robot". Iar dacă în jocul unei astfel de echipe apar și stele de primul rang, ca **Giaici, Acimovici, Pavlovici** etc., adevărați virtuoși ai balonului, atunci nu-i de mirare că valoarea ei se poate ridica pînă la culmile cele mai înalte. De altfel, Steaua roșie a dat selecționatelor naționale 10 jucători din cei 15 cîți au jucat în total în meciurile din tur, iar extrema stîngă, **Giaici,** a fost selecționată în echipa lumii.

SARAJEVO, campioana Iugoslaviei din 1967, s-a clasat pe locul 3, cu 20 de puncte. Se pare că echipa nu și-a revenit încă după „cutremurul" ocazionat de schimbarea generației de jucători. Echipa a fost mult întinerită, iar roadele încep să apară. Din rîndurile echipei se pot evidenția cîțiva jucători de mare clasă : **Musemici,** golgeterul echipei și al naționalei, **Țeșan, Baici, Prodanovici, Antici,** toți selecționați deja în echipa națională. Cunoscutul fundaș dreapta, internaționalul **Fazlaghici,** a părăsit însă, temporar echipa, plecînd militar.

Cîteva cuvinte despre PARTIZAN. La sfîrșitul turului echipa a ocupat un loc modest (7) cu 18 puncte (6 victorii, 6 meciuri egale și 5 înfrîngeri) Cărui fapt se datorește această cădere ? Formația utilizată în turul campionatului a fost cea mai tînără din campionatul iugoslav. Antrenorul **Bobek** și directorul tehnic **Mihailovici au fost** obligați să introducă, la un moment dat, chiar 7 juniori, o serie de titulari îmbolnăvindu-se **(Hasanaghici, Georgevici, Paunovici)** alții accidentîndu-se **(Katicl, Hosici)** sau plecînd militari **(Rașovici, Damianovici),** pe lîngă **Pirmaier** trecut la Vojvodina Novisad. În retur, însă, cei absenți își vor relua locul în echipă și atunci Partizan va începe lupta pentru un loc mai bun.

GH. GLISICI

CLASAMENTUL TURULUI

1. DINAMO	17	12	3	2	40—14	27
2. Steaua roșie	17	8	6	3	40—14	22
3. Sarajevo	17	6	8	3	23—14	20
4. Haiduc	17	4	11	2	22—19	19
5. Vojvodina Novi Sad	17	7	5	5	18—18	19
6. Jelezniciar	17	8	2	7	27—21	18
7. Partizan	17	6	6	5	24—25	18
8. O.F.K. Belgrad	17	8	1	8	26—27	17
9. Radnicki Niș	17	6	5	6	15—16	17
10. Velej Mostar	16	4	8	4	20—19	16
11. Zagreb	17	6	4	7	19—23	16
12. Celik	17	5	6	6	21—26	16
13. Olimpia Lubljana	17	4	8	5	11—20	16
14. Bor	17	4	7	6	15—22	15
15. Vardar Skoplje	16	6	2	8	16—21	14
16. Maribor	17	5	4	8	21—33	14
17. Rieka	17	5	1	11	14—25	11
18. Proleter Zrenjanin	17	2	5	10	9—24	9

TURCIA:

1,88 goluri de meci!

Prima parte a campionatului poate fi considerată ca încheiată, pentru că cele două jocuri restante **(Altinordu — Fenerbahce** și **Mersin Idmanurdu — Demirspor)** nu mai pot modifica aspectul general al clasamentului și în nici un caz situația din primele patru locuri.

Campioană de toamnă a devenit una din „cele trei mari" ale fotbalului turc : **Galatasaray Istanbul,** care a realizat 23 de puncte din 30 posibile, marcînd cel mai mare număr de goluri, dar și primind cele mai puține, ceea ce subliniază echilibrul și eficacitatea echipei antrenate de iugoslavul **Kaloperovici.** De altfel, interesant este de subliniat că primele trei clasate sînt antrenate de iugoslavi : **Eskișehirspor** din Eskișehir are ca antrenor pe **Gegici,** iar **Beșiktaș** din Istanbul pe **Cirici.** Între aceste formații, la care — periodic s-a adăugat și **P.T.T.** din Ankara — s-a dat bătălia pentru primul loc și probabil că tot ele vor fi prezente și la finiș. Campioana „en titre", **Fenerbahce** Istanbul se află pe la mijlocul clasamentului și este foarte puțin probabil să mai poată reveni în plutonul fruntașelor. De altfel, s-a și prezentat slab în sezonul de toamnă ; probabil că participarea în „Cupa campionilor europeni" i-a concentrat prea mult atenția și eforturile; ca și **Göztepe Izmir** (situată la 8 puncte de lider !...), care se află angajată în „Cupa orașelor-tîrguri".

O notă caracteristică a acestei prime părți a campionatului o constituie eficacitatea scăzută. În 118 meciuri au fost marcate 223 de goluri, ceea ce înseamnă o medie de 1,88 goluri de joc.... Însăși golgeterul campionatului, **Fevzi** (Göztepe) are la activ o cifră mică : 10, fiind urmat de **Metin** (Galatasaray) cu 9 și **Osman** (Mersin) și **Ergan** (P.T.T.) cu 8 goluri.

Returul va începe la 15 februarie, lupta reluîndu-se de la următoarea situație în clasament :

1. Galatasaray	15	10	3	2	25— 8	23
2. Eskișehirspor	15	8	5	2	16— 7	21
3. Beșiktaș	15	6	7	2	16—10	19
4. P.T.T.	15	6	6	3	17—15	18
5. Istanbulspor	15	5	7	3	14—11	17
6. Idmanurdu	14	6	3	5	16—12	15
7. Göztepe	15	5	5	5	18—14	15
8. Fenerbahce	14	5	5	4	12—12	15
9. Bursaspor	15	5	5	5	13—13	15
10. Altay	15	2	10	3	8— 9	14
11. Genclerbirligi	15	3	7	5	14—16	13
12. Altinordu	14	2	8	4	9—16	12
13. Izmirspor	15	3	6	6	9—18	12
14. Vefa Istanbul	15	4	3	8	14—18	11
15. Demirspor	14	2	4	8	11—18	8
16. Sekerspor	15	2	4	9	11—26	8

AUTORUL „LACĂTULUI ELVEȚIAN" DIN NOU ÎN ARENĂ

Rapid Viena, campioana Austriei, și-a schimbat din nou responsabilul tehnic. După **Vytlacil** și **Decker** (care-l înlocuise două luni pe antrenorul cehoslovac), clubul vienez a angajat o figură celebră : pe **Rappan,** fostul director tehnic al echipei Elveției și în ultimul timp al clubului Lausanne. După ce a părăsit acest club, autorul faimosului „lacăt elvețian" s-a retras în Austria, țara sa natală. El a semnat cu Rapid un contract de director tehnic pe doi ani, contract care va intra în vigoare la 1 iulie, dar își va începe de pe acum activitatea, ocupîndu-se de pregătirea unor jucători tineri, de achiziționarea cîtorva fotbaliști valoroși și de probleme tehnico-organizatorice. **Rappan** intenționează să-și asigure ajutorul vechiului internațional **Körner,** ca antrenor.

În fotografie : **Rappan** (dreapta) alături de președintele Rapidului, ing. **Grassi,** în momentul în care a fost prezentat jucătorilor.

LAUREATE ALE ANULUI 1968

CONGO KINSHASA, CAMPIOANA AFRICII

„*Leoparzii*" — cum sînt denumiți jucătorii echipei naționale — au reușit, anul trecut, cea mai bună performanță a lor, ocupînd primul loc în ierarhia fotbalului african, deținut pînă atunci de Ghana. *Congo Kinshasa* a fost revelația turneului final desfășurat în Etiopia, la Addis Abeba. Din cele cinci jocuri susținute, a cîștigat patru și a pierdut unul singur : 3—0 cu *Congo Brazzaville,* 1—2 cu *Ghana,* 2—1 cu *Senegal* — în serii ; 3—2 cu *Etiopia* în semifinale și 1—0 cu... *Ghana,* în finală (din cele două serii s-au calificat primele două clasate și în grupa sa *Congo Kinshaza* a ocupa locul 2, după... *Ghana).* În preliminarii, campionii Africii au obținut rezultatele : 3—2, 0—1 și 2—1 cu *Sudan,* 1—0 și 1—1 cu *Tanzania.* Fotbaliștii congolezi practică un joc iute, cu un grad ridicat de tehnicitate, care imprimă spectaculozitate. De altfel, spectatorii bucureșteni și craioveni au avut, anul trecut, prilejul să-i aprecieze din partidele susținute la noi.

Cele 115.000 lire sterline, cît costase transferul lui Law, *s-au dovedit o bună investiție. Ele au fost amortizate în scurt timp. Scoțianul, plin de temperament, acționa asupra echipei ca un adevărat „doping". Cu el începu la „Old Trafford" o eră nouă ; Manchester United urca vertiginos. Primul mare succes al lui* Law *nu s-a lăsat așteptat : „băieții" lui* Busby *s-au calificat în finala Cupei Angliei, pe care au cucerit-o, învingînd cu 3—1 pe Leicester City.*

In rîndurile echipei se afla și un tînăr subțirel care abia împlinise 18 ani. El crescuse la „Old Trafford", iar în timpul jocului purta lentile fixate direct pe pupilă. Era „rău" ca un buldog și se numea Stiles.

Eroul Wembley-ului a fost, însă, lunganul Patt Crerand, *conaționalul lui* Denis Law. Busby *îl transferase în februarie de la Celtic. Internaționalul scoțian domina tot terenul. Acționa pe o rază mare la mijlocul terenului și alimenta linia de atac cu pase de o precizie milimetrică.*

„În ziua aceea — își amintește Busby — *am înțeles că am depășit pentru totdeauna urmările catastrofei de la* München. *Acum priveam cu toată încrederea viitorul.* Maschester United *se afla din nou pe drumul succeselor".*

In anii următori au intervenit unele fluctuații. Pînă la urmă, însă, barometrul de pe „Old Trafford" s-a fixat la „timp frumos".

In anii 1965 și 1967, Manchester *a cîștigat titlul de campioană și de trei ori s-a calificat în semifinalele „Cupei Angliei". A avut o comportare bună și în „Cupa campionilor europeni", competiție în care „dracii roșii" se „împotmoleau" de obicei în semifinală.*

Dar, anul 1966 a fost pentru ei cît se poate de agitat. În trei zile au fost eliminați atît din „Cupa Angliei", cît și din „Cupa campionilor europeni".

„Trebuie să recunosc" — spunea Matt Busby — că atunci m-am simțit foarte jenat. Loviturile au fost puternice și m-au durut. Încrederea mea în echipă a rămas însă, neclintită. Nici un moment nu m-am îndoit că echipa va căuta să meargă pe drumul său ascendent".

CONTINUĂ ÎNTĂRIREA ECHIPEI

Intre timp, s-au mai făcut cîteva remanieri. Apăruseră nume noi, talente noi. Ochii pătrunzători ai lui Joe Armstrong *nu dădeau greș, iar mîinile îndemînatice ale lui* Murphi *știau să modeleze. Lui Stiles, poreclit „buldogul cu pieptul de găină" i s-a adăugat la început* David Sadler, *care la 16 ani, a fost selecționat în reprezentativa de amatori a Angliei.* Joe Amstrong *își notase în blocnotesul său numele lui* Sadler *cu patru ani în urmă. Nu mai puțin de 12 cluburi își disputau această achiziție. Pe* Sadler *îl atrăgea însă, echipa lui* Matt Busby. *Era încredințat că în rîndurile ei își va pune în valoare talentul său. Nu a greșit. După un singur joc de încercare în echipa de rezerve,* Matt Busby *i-a deschis drumul spre glorie. Jucînd pe postul de centru atacant, a preluat locul lui* David Herds *și chiar în meciul de debut a avut ca adversar direct pe* Brian Labone, *uriașul fundaș central al echipei* Everton. *La sfîrșitul meciului, 63 000 de spectatori aflați pe „Old Trafford" îl aclamau. La depășit pe Labone cu o clasă și cu cele două goluri marcate a contribuit la victoria „dracilor roșii" cu scorul de 5—1.*

După David Sadler, Matt Busby *a prezentat o altă „perlă" ; pe irlandezul* George Best, *despre care sir* Alf Ramsey *a spus o dată :* „Păcat că acest jucător nu s-a născut în Anglia".

„Sînt sigur că am descoperit un geniu fotbalistic" — *scria într-o scrisoare, „iscoada" lui Matt Busby, care îl urmărea peste tot. Îl descoperise pe* Best *cu prilejul unui meci de juniori, la Belfast. Fiu de docher, avea 15 ani cînd s-a prezentat pe „Old Trafford". După două zile dispăru. Dorul de casă era încă puternic. După o perioadă însă, a revenit la* Manchester. *În scurt timp, talentul său îi aduse consacrarea.* Best *a fost promovat în prima echipă la vîrsta de 17 ani. In scurt timp deveni celebru.*

Cînd David Herds *și-a rupt piciorul, un alt tînăr a avut prilejul să se afirme :* Brian Kidd. *El a văzut lumina zilei în același cartier al orașului* Menchester *ca și* Nobby Stiles. Matt Busby *l-a încercat pe acest tînăr înalt și voinic, în timpul turneului în Noua Zeelandă, unde* Manchester United *a evoluat după campionatul 1966-67.* Kidd *șuta la fel de precis ca și* George Best *sau* John Aston. *Deci,* Matt Busby *putea fi liniștit. Eforturile sale nu erau zadarnice.*

TROFEUL CARE MAI LIPSEA...

Totuși, din vitrina cu trofee de pe „Old Trafford" mai lipsea unul : „Cupa campionilor europeni" *pentru a cărei cucerire „dracii roșii" luptau de atîția ani, dar li se părea că această dorință va rămîne doar o „fata morgana". În semifinală,* Manchester United *reușise să învingă pe teren propriu cu 2—1 pe vechea sa rivală Real Madrid, însă returul se desfășura la Madrid.*

După primele 45 de minute, situația se prezenta în cele mai sumbre culori : jucătorii madrileni conduceau la pauză cu 3—1 ! In cabina celor de la Manchester *domnea o liniște mormîntală. Nimeni nu scotea nici un cuvînt. Toți erau demoralizați și cu privirile ațintite în gol. Interveni însă* Matt Busby. „Îmi dădeam seama că trebuie să spun ceva băieților, că trebuie să-i încurajez, *s-a destăinuit el a doua zi unui ziarist, în timp ce zburau spre casă.* Toți aveau o înfățișare ca și cum ar fi venit de la înmormîntare. Și atunci le-am spus : „Băieți, lăsați gîndurile negre. Nimic încă nu-i pierdut. Am impresia că spaniolii sînt la capătul puterilor. Sînt epuizați fizic. Continuați să acționați ca și pînă acum și... nu recupețiți nici un efort. Totul se poate îndrepta".

Singurul om care nu credea în cele spuse era chiar... Busby. Băieții însă l-au crezut. Dintr-o dată ei s-au schimbat radical, au început să rîdă, să facă glume și erau de nerecunoscut cînd au revenit în teren. În următoarele 45 de minute s-a întîmplat într-adevăr o minune. Au înscris două goluri și au terminat nedecis cu Real Madrid (3—3). In felul acesta s-au calificat în finală. Încă un pas spre Cupă !

In „Mecca" fotbalului britanic, stadionul Wembley, *nervii lui* Matt Busby *au mai fost supuși unui examen se-*

CEL MAI FERICIT OM DIN LUME (VI)

ver, la 29 mai 1968, cu prilejul finalei cînd s-au întîlnit Manchester United *și Benfica. Cu cîteva minute înainte de scurgerea celor 90 de minute de joc, cînd scorul era 1—1,* Eusebio — *„perla neagră din Mozambic" — a avut o ocazie unică de a înscrie. El s-a aflat singur în fața portarului* Alex. Stepney. *În acel moment, inima lui* Matt Busby *încetase să mai bată. Vedea balonul în poartă.* Stepney *a avut însă o intervenție miraculoasă salvînd golul gata făcut și făcînd ca scorul să rămînă 1—1. După prelungiri,* Matt Busby *își văzu țelul atins : Manchester United a învins pe Benfica cu 4—1 și a cucerit „Cupa campionilor europeni".*

A urmat o noapte de pomină. Sute de suporteri veniți la Londra, au umblat încolonați prin oraș cîntînd de bucurie, unii dintre ei mult timp după miezul nopții, sărbătorind victoria într-un mod cu totul deosebit : săreau îmbrăcați în apa bazinului fîntînii arteziene situate în Trafalgar Square. Noaptea aceea de mai a aparținut lui Manchester United, a aparținut amintirilor și bilanțului unei munci de zece ani, a aparținut dirzeniei clubului din orașul muncitoresc Manchester, echipei care un an întreg poate purta denumirea de cea mai bună echipă de fotbal din Europa.

A aparținut desigur și lui Matt Busby, *care cu lacrimi în ochii strălucind de fericire, declara :* „Sînt cel mai fericit om din lume".

Traducere de V. BENKOVSKI
(După revista „Gol" — Praga)

— VA URMA —

● **La vestea că Altafini,** va părăsi F.C. Napoli și Italia, la sfîrșitul actualului campionat italian, clubul argentinian **Bocca Juniors,** prin directorul ei tehnic **Alfredo di Stefano,** i-a și făcut o ofertă. Brazilianul, însă, nu a dat nici un răspuns.

● Suedezul **Roger Magnusson,** fost la Juventus Torino, actualmente la **Olympique Marsseille,** face senzație în Franța, în special prin driblingul său irezistibil. Zilele trecute, stația de televiziune din Marșilia, a transmis o emisiune de 30 minute în care a prezentat au reieșit „fermecătorul dribling" al suedezului.

● Incidentele provocate de spectatori în finalul meciului **Atalanta — Roma** au creat o atmosferă pe care comisia de disciplină și judecată a federației italiene a considerat-o că a viciat rezultatul. În consecință, ea a anulat rezultatul de pe teren (2—2) și a dat meci cîștigat cu 2—0 echipei A.S. Roma.

● Între federațiile **Statelor Unite** și **Italiei** a intervenit un acord în urma căruia reprezentativele celor două țări ar urma să se întîlnească într-un meci amical la **New York** în prima jumătate a lunii mai a anului viitor. Această întîlnire este însă condiționată de calificarea italienilor la turneul final al C.M. din Mexico.